

DICTAT 2

L'Uzaldar arrabassa les claus d'una estrebada, deixa la capsula oberta damunt l'armadura, vola fins a trobar l'escala... i escala amunt! Quan entra de nou a l'habitació de l'oncle, comprova irritat que ha perdut molt de temps. L'oncle deu estar per caure. No vol ni imaginar-se com es posaria si l'atrapés aquí, remenant la calaixera! Cinc calaixos. Per quin comença? Instintivament, s'ajup i comença a provar claus; la tercera és la bona. Amb la mà tremolosa per l'agitació, comença pel darrer calaix. És ple de roba de llit. La palpa, l'aixeca i mira a sota. Res. S'alça i obre el primer. Més roba; també la prem, també l'aixeca. Tanca i obre el següent. Tot són caps de mides diferents i petits objectes dels quals no sap l'ús ni què són. I aquí sí, entre una capsula folrada de pell i una que té la tapa de nacre, hi veu la flauta.

MERCÈ COMPANYY. *El fill del passat*.
Editorial Planeta & Oxford